

230 1. Inantes sunt excommunicati & alias poenae incurruunt, ut in eadem Bulla Pii V. ibidem n. 31. 220
3. Cardinales jurant loca Ecclesiarum Romanarum non infeudare, ibidem num. 32. 220
3. Et idem jurat electus in papam, ibidem n. 33. 220
3. Papa potest durante generatione investiti in feudo aliis investituram concedere in casu devolutionis, ibidem n. 36. 220
3. Secus stante declaratione Innocentii IX. ibidem n. 34. 220
3. Bulla Pii V. de non infeudandis locis Romanarum Ecclesiarum, comprehendit etiam gubernia ultra triennium, ibidem num. 37. 220
3. Sed non comprehendit terras & loca confiscata, ibidem num. 38. 220
3. Item nec loca quae Camera Apostolica emit à Baronibus, ibidem num. 39. 220
3. Papa potest bona Ecclesiarum curata in feudum concedere & statuere ut cura per Capellanum à feudatario deputandum exerceatur in cap. Ex parte, num. 24. & 65. de Cler. non resid. 37
Vide in verbo Alienatio & in verbo Feudalia bona. 37

Papa quoad intentionem.

5. Papa si quem sub titulo dignitatis etiam ex certa scientia nominet seu tractet: per hoc in dignitate illi ipsum approbare non intelligitur in cap. Quoad à praedecessore, num. 116. de schismat. 101
5. Nominatio papae in litteris Apostolicis non tribuit jus intrans aut alias titulum non habenti, ibidem n. 117. 101
5. Si quem admittit assignari ei certam fidem vel recipiat tanquam Abbatem ad suum officium exercendum, non censetur eum approbare in ea dignitate, ibidem n. 119. pag. 102
5. Nominatio papae non inducit probationem dignitatis vel tituli, ibidem num. 123. 102
5. Si aliquid faciat de plenitudine potestatis, non praedecedit inferioribus nec contra eos praescribit in cap. Nuper, num. 34. de sent. excom. 322
5. Non ligatur papa praedecessorum suorum Constitutionibus, tam ex defectu voluntatis quam potestatis in c. responso, num. 76. de sent. excom. 338
5. Si suis litteris excommunicatum salutare non propter hoc censetur eum absolvere in c. Si aliquando, num. 1. de sent. excom. 331
5. Sive excommunicatio lata fuerit à iudicibus inferioribus, sive à Sede Apostolica, ib. n. 2. 331
5. An censetur excommunicatum absolvere, si eum salutare ex certa scientia, ibid. num. 7. & seqq. ad n. 15. 331
3. Intentio papae non est ex nobis alterius alicuius sibi applicari in cap. Consultationibus, numero 53. de Cler. agrot. 157
3. Non praesumitur Papa velle contra jus, ib. n. 55. 157
3. Non praesumitur per suas litteras dare alicui causam litigii in cap. Litteras, num. 26. de concess. prob. 185
4. Licet supremam habeat auctoritatem, timet tamen se reprehendi in cap. Non debet, n. 4. de consang. & affin. pag. 68
3. Beneficium vel officium minime vacans papa non intendit conferre in cap. de Recloribus, num. 43. de Cler. agrot. 150
Vide in ver. Subreptio.
Et in ver. Papa quoad jus quassum.

2. Subreptio dicitur collatio & non tenet si papa contra pronuntiationem suam conferat beneficium hoc tacito in cap. Cum olim, num. 1. de sent. & re judic. 171
2. Papa si veniat contra factum proprium concedendo, alicui officium vel beneficium à se prius alteri concessum praesumitur circumventus & secunda concessio non valet, ib. num. 2. & 31. 171
2. Et hoc est praesumptio juris & de iure quae non admittit probationem in contrarium, ib. n. 17. 171
2. Etiam si Papa disponat motu proprio, ib. num. 21. 171
2. Et per viam declarationis, ib. num. 15. 171
2. Iudicia sua non praesumitur quis velle impugnare, ibid. numero 3. 171

Papa quoad interpretationem scripturarum.

1. Interpretatio papae praevalet dictis Sanctorum Patrum & contraria opinio Abbatis refellitur tanquam erronea in c. Ne invariatis, num. 6. de Constit. 28
2. Papa potest Trident. Conc. interpretari tam per se, quam per eos quibus id munus specialiter demandaverit in cap. Cum venissent, num. 14. de judic. 15
3. Papa potest verba dubia Generalium Conciliorum per modum legis interpretari in cap. Super specula, num.

42. Ne Cler. vel Monach. 645
Vide in ver. Interpretatio.
Et in ver. Congregatio Concilii.

Papa quoad jus civile.

3. Papa potest abrogare leges Imperatoris foventes peccatum in cap. Cum elles, num. 11. de Testam. 253
3. Papa ubi peccatum non imminet, non potest infringere leges humanas quoad forum civile in locis ubi jurisdictionem temporalem non habet, ib. num. 13. 253
3. Sed in suo foro potest tollere legem civilem, etiam in locis Imperio subiectis, ib. num. 14. 253

Papa quoad jus divinum.

1. Papa ex causa limitat jus divinum, ejusque prohibitionem relaxat in cap. Cum pridem, num. 73. de pact. 599
1. Declaratur, ib. n. 81. 600
3. Papa potest immutare auctoritatem illam, in ore duorum vel trium, &c. addendo vel minuendo in cap. Cum elles, num. 107. de testam. 258
3. Sed contra, ib. n. 121. & 143. 258
3. Papa usque ad animam & sanguinem jus Divinum servare debet, ib. num. 169. 261
3. Princeps etiam Papa si condit leges contra ea quae dicit Dominus, non dicitur condere, sed potius convincitur errare, ibid. num. 180. 262
Vide in ver. Jus Divinum.

Papa quoad jus positivum.

1. Papa quamvis non contringat lege positiva, adstrigitur tamen merite legis & aequitate naturali determinante aliquid circa peccatum in cap. Canonum status, num. 60. de Constit. 19
1. Papa an ligetur c. Omnis utriusque de poen. & remiss. ibid. num. 61. 19

Papa quoad jus quassum non tollendum.

1. Papa potest rem uni Ecclesiae auferre & dare alteri in cap. Perniciosam, num. 69. de off. ordin. 510
1. Papa potest auferre rem uni Ecclesiae & dare alteri etiam sine causa, nec quilibet potest ei dicere: Cur ita fecisti in cap. Quanto, n. 48. de translat. Episc. 295
1. Contrarium, ib. num. 70. 296
1. Declaratur, ibid. num. 79. 296
3. Papa auferre rem uni Ecclesiae & dare alteri potest, sed sine causa id facere non debet in c. Nos quidem, num. 26. de testam. 247
3. Papa non potest saltem iustitia sui alteri quassum auferre absque rationabili causa in c. Consultationibus, n. 50. de Cler. agrot. 157
3. Declaratur, ib. n. 71. & 76. 159
3. Papa non potest auferre defensionem oppresso, ibid. num. 69. pag. 158
3. Papa de potestate ordinaria non potest quem privare officio vel beneficio suo sine iusta causa, ib. n. 76. 159
3. Papa quo casu intelligitur posse sine causa jus quassum auferre de plenitudine potestatis, ib. n. 77. 159
3. Quaedam sunt possessibilia papae, quae tamen non sunt honesta, nec laudabilia, ut beneficium revocare, ib. n. 56. 157
1. Papa an sine causa possit auferre alicui officium vel beneficium, remissive in c. Quae in Ecclesiis, n. 117. de constit. 95
1. Causa iusta auferendi rem alterius est favor publicus, ib. num. 119. 95
Vide in ver. Regula de iure quassum. Et in ver. Princeps quoad jus quassum. Et in ver. Papa quoad intentionem.
2. Si papa det alicui facultatem capiendi possessionem propria auctoritate, intelligitur nisi possessio sit plena in c. Cum olim, n. 39. de sent. & re judic. 172
3. Papa non est proprie dominus bonorum Ecclesiae in c. Relatum, n. 25. Ne Cler. vel Monach. 627
3. Contrarium, ib. n. 26. & seqq. usque ad n. 35. 627
3. Papa non potest contra alias Ecclesias praescribere & cur, ib. num. 27. 627
Vide supra in ver. Papa potestas, communis.

Papa quoad matrimonium.

3. Papa potest dissolvere matrimonium non consummatum tam per viam statuti, quam dispensationis in c. Ex parte, il. n. 7. de Convers. conjugat. 423
3. Papa an possit statuere, ut professio emissa in domo seculari dirimat matrimonium ratum non consummatum, ib. num. 17. & seqq. 423

3. Papa an possit statuere, ut matrimonium ratum dissolvatur per secundum consummatum, ibid. num. 19. & 20. pag. 424
4. Papa solus potest inhabilitare ad matrimonium contrahendum in c. litteris quas, n. 7. de matrim. contract. contr. interd. Eccles. 73
1. Papa inducit impedimenta dirimentia & inhabilitat ad contrahendum in c. Perniciosam, num. 63. de Off. Ordin. 510
1. Papa potest matrimonium non consummatum dissolvere in c. Quanto, n. 54. 89. & 93. de translat. Episc. 295
1. Papa quandoque matrimonium consummatum dissolvit, ib. num. 55. 295
4. Papa non potest statuere, ut sine consensu expresso vel tacito sit Matrimonium in c. Is qui fidem, n. 7. de sponsal. 16
4. Papa solus dispensat super matrimonio puellae, quae sufficienter habet discretionem, sed non spiritum ad copulam in c. De illis, il. n. 39. & 46. de despons. impuber. 25
4. Papa dispensat cum omnibus personis conjunctis, nisi cum patre & matre, ut matrimonium contrahant in c. Vir qui n. 35. de consang. & affin. 72
4. Papa quamvis inter fideles non possit dispensare super matrimonio consummato, potest tamen recipere probationes contra matrimonium praesumptum, in c. Consultat, n. 37. qui Cler. vel vov. 44
Vide in ver. Dispensatio.
Et in ver. Matrimonium quoad dispensationem.

Papa quoad officium.

3. Papa habet curam, vigilantiam & sollicitudinem omnium Ecclesiarum, & populi Christiani in universo orbe in c. Ex parte, n. 13. de Cler. non resid. 36
5. Constitutio est pastor totius gregis Dominici in c. praeterea, n. 23. & seqq. Ne praeter. vices suas. 63
5. Est sponsus universalis Ecclesiae, & pater patrum, ibid. n. 29. 62
5. Necessitates papae tenentur Ecclesiae omnes subvenire si requirantur, ib. n. 38. 62
3. Solus Papa potest verba dubia generalium Conciliorum per modum legis interpretari in c. Super specula, n. 42. Ne Cler. vel Monach. 645
5. Jus divinum usque ad animam, & sanguinem servare debet in c. Omnis, n. 24. de poen. & remiss. 288
1. Est principalis dispensator bonorum Ecclesiae in c. Quanto, num. 57. 70. & 82. de translat. Episc. 296
3. Peccatorum correctio spectat ad papam, & qui negat potestatem papae, negat se Christianum in c. Nos quidem, n. 47. de testam. 248
3. Ad officium Romani pontificis spectat illicitas testatorum dispositiones corrigere & emendare, ib. n. 60. 249
1. Officium papae est Ecclesiarum indematit consuleri, & perniciosas consuetudines extirpare, in c. Consuetudines, n. 58. de consuetud. 178

Papa quoad obedientiam, reverentiam, & subjectionem.

3. Papa mandato de providendo non est obtemperandum cum peccato mortali in c. Grave, n. 5. de prob. 115

Papa quoad Regulares.

1. Papa potest facere de Monacho non Monachum in cap. Requiritur, n. 37. de ordinat. ab Episcopo. 351
3. Papa non facit de Monacho non Monachum, nisi ex gravissima causa in cap. Ne Religiosi, num. 11. de Regul. 490
3. Papa potest Religiosis etiam fructuorem vitam indicere quam eorum Regula exigit in c. Recolentes, num. 7. de stat. Monachor. 437
3. Item potest primarium rigorem Regulae mitigare, ibid. num. 8. 437
1. Papa potest novum Ordinem seu Religionem approbare & erigere dignitates omnino novas in c. perniciosam, num. 70. de off. ordin. 310
Papa licentia in transitu Regularium ad alium ordinem.
Vide in ver. Regulares quoad transitum.
3. Papa non potest facere ut Monachus habeat uxorem vel proprium, quando Monachus est, sed bene potest ex magna causa facere de Monacho non Monachum in c. Cum ad Monasterium, num. 67. 68. & 70. de stat. Monach. 450
Vide in ver. Papa quoad dispensationem.
3. Regula omnis Religiosis à Romani Pontificis auctoritate vires sumit, ibid. num. 59. 450

3. Papa sicut Religionis substantiam approbat, sic & ipsam tollere potest, ibidem num. 60. 450

Papa quoad successorem.

1. Papa an possit sibi successorem substituere in cap. Accipimus, n. 16. & seqq. usque in fin. de pactis. 607
1. Referuntur Auctores & fundamenta pro opinio. e affirmativa, ibidem num. 17. & seqq. usque ad n. 29. 607
1. Ante transitum suum potest cum fratribus de successore decernere ac deliberare, ibidem num. 23. 608
1. Declaratur ibidem num. 61. 611
1. Potest ex speciali gratia indulgere Episcopo, ut in mortis articulo sibi successorem designet, ibid. num. 24. & 63. 608
1. Potest constitutiones facere super electione successoris, ibidem num. 26. 608
1. Declaratur ibidem num. 67. 611
1. Non prohibetur sibi successorem eligere, nisi de Jure Canonico, ibidem num. 27. 608
1. Contrarium ibidem num. 38. & seqq. 609
1. Non ligatur constitutionibus praedecessorum, etiam in Generali Concilio editis, ibidem num. 28. 608
1. Referuntur Auctores & fundamenta opinionis negativae, ibid. num. 29. 608
1. Non potest immutare statum Ecclesiae, ib. n. 32. 608
1. Potestati papae repugnat potestas electiva papae, ibidem num. 36. 609
1. Non potest alteri tribuere facultatem eligendi Romanum pontificem, ibidem num. 65. 611
1. Praescribitur papa sibi instituere successorem Jure nedum Canonico, sed etiam Divino & Naturali, ibid. num. 38. & seqq. usque ad numerum 54. 609
1. Constitutio à papa vel à Collegio Cardinalium valide fieri non potest, ut Romanus pontifex possit sibi successorem substituere, ibidem num. 31. 608
1. Praelatus non potest sibi eligere successorem, nisi cum auctoritate Romani pontificis, ibid. n. 15. 607
1. Potestati papae repugnat potestas electiva papae in cap. Accipimus, num. 36. de pactis. 608
2. PARES Curiae qui sint & unde dicantur in c. Ceterum, num. 19. de iudicis & à quo eligendi, ibidem num. 21. 3
2. Paria sunt scire & scire debere in cap. Veniens, n. 25. de iurejurand. 160
4. Paria delicta mutua compensatione tolluntur in cap. Ex litteris, num. 10. de divoritiis. 92
5. Paria sunt nocere injuste & juste prodesse nolle, in cap. Falsidicus, num. 19. de crim. falsi. 155
5. PARLAMENTI Doleus edictum circa censuras à Iudicibus Ecclesiasticis latus improbat in cap. Sacro, num. 31. & seqq. de sent. excom. 346
3. Parlamenti Domini quamvis primam sedem obtineant, hoc tamen non intelligitur respectu consiliorum qui in eos habent jurisdictionem in cap. Nobis, num. 30. de iure par. 496
3. PARENTUM appellatione aliquando veniunt atinentes & non descendentes in cap. Fratrem, num. 11. de sepult. 275
1. Parentum appellatione avi & proavi continentur in cap. Ad Extirpandas, num. 46. de fil. presbit. 436
1. Parentum nomine comprehenduntur omnes descendentes in cap. Ex transmissa, num. 10. de fil. presbit. 430
4. Parentibus carnalibus non licet filios proprios de sacro fonte suscipere in c. Si vir, n. 2. de cognat. spir. 57
3. PAROCHIA nova erigi non potest ex redditu Ecclesiae cui non superiunt necessaria ad sustentationem Rectoris in cap. Ad audientiam, il. n. 4. de Eccl. edificat. 486
3. Parochia nova erigi potest ab Episcopo infra limites parochiae alterius etiam invito Rectore, ib. n. 11. 587
3. Parochia nova ut erigi possit ab Episcopo infra limites alterius parochiae qui requirantur, ibidem num. 13. & seqq. usque in fin. 587
3. Parochiae amplitudo an sit iusta causa erigendi novam parochiam, ibidem num. 18. 587
3. Et quid si inter populum alicujus villae & parochiam intercedat flumen, quod transiret non possit, ibid. num. 19. 587
3. Parochia erigi non potest ex sola causa quod populus sit valde numerosus, sed tunc cogendus est Rector sibi condutores adungere, ibid. num. 24. 588
3. A parochia antiqua non potest Episcopus loco erectionis novae parochiae aliquam partem populi separare & alteri commodiori applicare, ibid. num. 25. 588
3. Nec duas parochias unire, ibidem num. 26. 588
3. Parochia ut erigi possit quot incolae sint necessarii, ib. num. 28. 588

4 Parochus adhibetur in matrimonio, ut testis autorizabilis, ib. num. 54. 32
 3 Parochus non sufficit ut matrimonium interfit, nisi etiam sit adhibitus à contrahentibus in c. Cum esses, num. 20. de testam. 253
 Vide in ver. *Matrimonium coram Parocho.*

Parochus quoad Missam.

3 Parochus an possit elemosinam accipere pro Missa celebranda in iis diebus, in quibus tenetur ex precepto celebrare pro suis parochianis in c. Fratritatem, n. 92. de sepult. 283
 3 Parochi an precepto Divino teneantur diebus festis Missæ sacrificium suis parochianis applicare, & Tridentini Conc. decretum cap. 1. sess. 23. expenditur, ibidem num. 93. 283
 3 Parochi ex Conc. Mediolanensi provinciali prohibentur aliud Missarum onus suscipere in illis diebus, in quibus tenentur pro populo Missas celebrare, ib. n. 95. 283
 3 Parochus licet teneatur ad residentiam, potest tamen alias celebrare in c. Conquerente, nu. 15. de Cler. non resid. 39
 Vide in ver. *Missæ.*

Parochus quoad negotia secularia.

3 Parochi non presbiteri, qui leges audiunt vel medicinam non ligantur Constitutione c. Super specula, Ne Cler. vel Monach. nisi Ecclesie fuerint plebanis sub se Capellas habentes, in quibus instituantur Clerici perpetui, in eodem c. Super specula, n. 16. 643
 Vide in ver. *Clericus quoad negotia secularia.*

Parochus quoad prædicationem.

1 Parochi an teneantur in suis Ecclesiis formiter prædicare in c. Inter cetera, n. 31. & seq. ulq. in fin. de off. ord. 536
 Vide in ver. *Prædicatio.*

Parochus quoad residentiam.

3 Parochialem obtinens cum Canonatu vel dignitate ex dispensatione tenetur residere in parochiali, & tunc lucratur fructus, sed non distributiones in c. Licet, n. 121. de preben. 132
 3 Nisi fructus omnes distributionibus consent, ib. num. 124. & seqq. 132
 3 Et an excludatur à servitio Canonico, ib. n. 122. 132
 3 Et an teneatur per substitutum obire onus præbende Magistrali inunctum, ib. vers. Amplius. 132
 3 Et quid in obtinentibus duos Canonatus vel Canonatum cum dignitate, ib. n. 123. 132
 3 Parochialem obtinens cum dignitate vel Canonatu ex dispensatione tenetur residere in parochiali, & tunc lucratur redditus omnes Dignitatis vel Canonatus, præter distributiones quotidianas in c. Quia in tantum, num. 25. de preben. 71
 3 Parochiales duæ, quarum una est alteri perpetuæ, & accessorie unita, altera verò habitu tantum curata, an requirant residentiam, & sint incompatibiles cum alia parochiali in c. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 36. usque ad n. 53. & 56. de preben. 122
 3 Consuetudo immemorabilis non residentis in Parochialibus sublata est à Concilio Tridentino tanquam corruptela, ib. num. 40. 122
 3 Parochi ab Ecclesia absentes contra decretum Concilii Tridentini peccant mortaliter, nisi modicis temporis eos excuset in c. Elatum, n. 41. de Cler. non resid. 28
 3 Parochus tenetur residere in parochiali habitu si sit ipse, ut redeant parochiani in c. Extirpandæ, Qui verò, num. 56. de preben. 123
 Vide in ver. *Parochialis habitus.*

3 Parochi non residentes à Concilio Tridentino quibus penis subiciantur in cap. Ex tunc, num. 29. de Cler. non resid. 50
 3 Parochus absens etiam si ignoretur ubi sit ex Concilio Tridentino citari potest per edictum etiam unicum, & non solemniter publicatum, ib. n. 31. & seqq. 51
 3 Et lapso termino eidem præfixo privati potest parochiali, etiam non expectatis sex mensibus, ib. n. 34. 51
 3 Parochialium Rectores tenentur personaliter residere, etique non per Vicarios, sed per seipsos deservire in cap. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 1. de preb. 120
 3 Parochi cogi debent ad subeundum per seipsos, & non per substitutos omnia munia parochialis, ib. n. 4. 120
 3 Et an sit tolerandum, ut per substitutos suppleant in aliquibus casibus, & in quibus, ib. n. 5. 120
 3 Parochus tenetur ad residentiam, licet redditus Ecclesie

sint valde tenues, ib. n. 6. 120
 3 Parochus non excusetur à residentia ex eo, quod fructus omnes sint alteri reservati, & nihil remaneat pro rectore, ib. n. 8. 120
 3 Parochi inopie subveniendum est ordinario vel extraordinario auxilio, ib. n. 9. 120
 3 Sed decreta de residentia interim suspendi non debent, ib. n. 20. 122
 1 Parochus tenetur personaliter residere, etiam si nondum sit promotus ad Sacerdotium in cap. Eam te, n. 35. de rescript. 140
 3 Facultas quam habent à jure Episcopi dispensandi cum illis, qui parochiales obtinent, ut litterarum studio ad septennium insistant, & interea promoveri non teneantur, nisi ad Subdiaconatum, an sit sublata à Concilio Tridentino in c. Super specula de Magistria, num. 10. & seqq. usque in fin. 76
 3 Congregatio Concilii non consuevit concedere parochi, ut studiorum causâ abesse possint, nisi perarò & cum maxima circumspectione, ib. n. 15. 76
 Vide in ver. *Residentia Episcopi & Parochi.*

3 Parochi de licentia Episcopi, ut abesse possint à parochiali studiorum causâ, requisita hic relata debent concurrere, ib. n. 16. & seqq. 77
 3 Prælati inferiores dispensare non possunt cum parochi, ut studiorum causâ abesse possint, ib. n. 17. 77
 Vide infra in ver. *Parochus quoad causas non residentis.*
 Et in ver. *Parochus quoad loci residentiam.*
 3 Forma procedendi ad versus parochos non residentes à jure communi præscripta, an immutata fuerit Decretis Concilii Tridentini in c. Ex tunc, num. 19. de Cler. non resid. 50
 3 Forma procedendi contra parochos non residentes à jure præscripta in quibus immutata fuerit à Concilio Tridentino, ibidem num. 28. 56
 3 Sententia privationis beneficii contra parochum non residentem est nulla, si in ultima monitione Episcopus comminatus fuerit privationem fructuum; non autem tulli, ibidem num. 30. 51
 3 Forma hujus Capituli ad unguem servari debet tantum in obtinentibus beneficia personalem residentiam requirunt extra Cathedralis & Collegiatas, ibid. n. 36. 51

Parochus quoad causam non residentis.

3 Parochus qui ad curandam valetudinem morbo gravi infante sine licentia abscessit, an sit liber à culpa & pena amissionis fructuum in cap. Clericos, n. 14. de Cler. non resid. 59
 3 Parochi non excusantur à residentia ob eisdem causis ob quas excusantur Canonici, ibidem n. 15. & seqq. usque ad num. 22. 59
 3 Parochus si inimicitie sint verisimiliter duraturæ, inducendus est ad resignandum vel permutandum, ibidem num. 26. 60
 3 Parochus an excusetur à residentia ob aëris intemperiem, ibidem num. 35. & 48. 60
 3 Parochus an licite possit abesse ut se defendat in causa criminali quâ fuit condemnatus ab Ordinario, ibidem num. 34. 60
 3 Parochi etiam per duos vel tres menses abesse non possunt, nisi causâ prius per Episcopum probatâ ac de illius licentia in scriptis in c. relatum, num. 20. de Cler. non resid. 28
 3 Constitutio Episcopi ut parochi abesse non possint ultra duos dies valida est, ibidem num. 22. 28
 3 Statutum prohibens ne quisquam curatus ab Ecclesia abfit etiam per unicum diem sine Episcopi licentia, non est contra Concilium Tridentinum, ibidem num. 23. 28
 3 Addendum tamen statuto, ut detur facultas Vicariis foraneis concedendis talem licentiam, ibidem n. 24. 28
 3 Parochus licet abesse sex vel septem dies ad invitandum parentes, senes & pauperes, ibidem num. 25. 28
 3 Requiritur tamen licentia Episcopi, ibidem num. 26. & 49. 28

3 Parochus an possit abesse sine Episcopi licentia ad solam distantiam loci ab Episcopo cum æqua discedendi causa, ibidem num. 27. & 29. usque ad num. 50. 28
 3 Et an habens justam causam abscedendi per duos vel tres menses, satisfaciatur sine conscientie si juret gravem se habere causam & licentiam petat: licet non obtineat, ibidem num. 28. 49. & seqq. 28
 3 Parochus de jure communi abesse non potest etiam ex justa causa sine Ordinaris licentia petita & obtenta, ibidem num. 29. 28
 3 Parochus abesse non potest sine licentia, nisi causâ tantam requirat celeritatem ut Episcopus consuli non possit, ibidem num. 31. 28
 3 Etiam per hebdomadam, ibidem num. 49. 29

3 Parochus absens ex causa repentina & necessaria sine licentia an excusetur in foro fori, ibidem n. 45. 28
 3 Episcopi judicium qualiter sit informandum in causis absentis parochi, ibidem n. 46. 28
 3 Parochus abscedens sine licentia ex causa repentina non excusatur à pena, nisi aut statim revertatur aut Episcopum certiorum faciat, ibidem num. 47. 29
 Vide in verbo *Parochus tempore pestis.*

Parochus quoad residentiam.

3 Rector duarum parochialium unitarum qui permittentibus Episcopi residet in domo à parochianis constructa in Castro extra limites utriusque parochie, fructus fecit suos in cap. Extirpandæ, §. Quia verò, num. 18. de preb. 120
 3 Et permittitur ita peregrare arbitrio Episcopi, dum tamen dimuncialium ædificet prope alteram Ecclesiam ibique alar prebiterum qui curam animarum exerceat, ibidem num. 19. 121
 3 Parochialem obtinens annexam dignitatem vel præbendam tenetur in majori residere & parochiali deservire per Vicarium perpetuum, ibidem num. 24. 111
 3 Parochiales duæ unitas obtinentes & præposituram curatam ex dispensatione, tenetur residere in præpositura tantum indigniori, ibidem num. 30. 121
 3 Parochiales duæ unitas obtinens, æque principaliter unitas potest eligere in qua maleverit residentiam si per omnia sint æquales, ibidem num. 31. 121
 3 Alias residentium in digniori; aut si id non constet, in frequentiori & in ea que est in Urbe, ibidem. 121
 3 Parochiales duæ quarum una est alteri perpetuæ & accessorie unita; altera verò habitu tantum curata, an requirant residentiam & sint incompatibiles cum alia parochiali, ibidem num. 36. usque ad num. 53. & 56. 122
 3 Parochus est teneatur in ædibus parochialibus residere: tamen si residet extra, dummodo in parochia; non incidit in penas non residentium in c. Qualiter, n. 33. de Cler. non resid. 46
 3 Residere tenetur parochus, etiam si essent in illa parochia tres tantum vel quatuor incolæ in c. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 11. de preb. 120
 3 Parochi tenentur habitare in domo Ecclesie parochialis; ac si domum non habeant, debent aliquam conducere saltem infra limites parochie, ibidem num. 12. 120
 3 Ex causâ tantum quandoque permittitur habitare in ædibus parochi infra limites parochie, ibidem num. 13. & 17. 120
 3 Parochus residens in civitate, in qua sita est parochialis, licet extra parochiam non tenetur ad fructuum restitutionem, ibid. num. 14. & 16. 120
 3 Cogendus est tamen residere in domo Ecclesie vel si non habet, in propinquiore infra limites Parochie, ibid. num. 15. 120
 3 Parochus iustus in ædibus parochialibus residere, nisi paraverit, multari potest ab Episcopo, ib. n. 16. 120
 3 Episcopus permittit potest, ut parochus, qui neque ex fructibus redde construeret, nec alias intra parochie fines conducere potest, habitet in domo in viciniori parochie sita, ib. num. 17. 120
 3 Parochialem obtinens cum dignitate vel Canonatu ex dispensatione tenetur residere in parochiali & tunc lucratur redditus omnes dignitatis vel Canonatus, præter distributiones quotidianas in cap. Quia in tantum, n. 25. de preben. 71

Parochus quoad scientiam.

3 Illiteratis parochialium Rectoribus dandi sunt coadjutores ab Episcopo in cap. Extirpandæ, numero 15. de præband. pag. 118
 Vide in ver. *Approbatus semel.*

Parochus quoad sustentationem.

3 Parochialium Ecclesiarum pauperum, quibus remediis sit succurrendum in cap. Extirpandæ, numero 13. de præband. 118
 3 Parochus non obstante consuetudine Episcopi vel patris, debet de redditibus Ecclesie sufficientem habere portionem in cap. Extirpandæ, n. 1. de preben. 117
 3 Parochi inopie subveniendum est ordinario vel extraordinario auxilio in cap. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 9. de preb. 120
 3 Sed decreta de residentia interim suspendi non debent, ibidem numero 10. 120
 3 Parochi non sunt in totum Domini fructuum & oblationum, sed dispensatores in cap. pastoralis numero

3. 30. 31. de his que sunt à prælat. 200

Parochus quoad Synodum.

1 Parochi nullius Diocesis tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui ex Concilio Tridentino potest eos visitare in c. Quod super his, de major. & obed. n. 10. 567
 Vide in ver. *Synodas.*

Parochus tempore pestis.

3 Parochi an teneantur ministrare infectis aliis Sacramenta, quam Baptismi & penitentia in cap. Clericos, num. 38. 40. & 45. de Cler. non resid. 60
 3 Et an per se vel per alium, ib. num. 39. & 45. 60
 3 Parochos abesse peste ex causa pestis, sicut ob capitales, inimicitias centuerunt multi ex Theologis & Canonistis, ib. num. 42. & 49. 60
 3 Parochus cur excusetur à residentia propter inimicitias & non propter pestem, num. 48. 61
 3 Gregorii XIII. decretum de Parochorum residentia tempore pestis, ibidem num. 45. 61
 3 Archiepiscopi Florentini sententia de obligatione parochorum tempore pestis, numero 40. 60
 Vide in ver. *Pestis.*

1 PARRIDIUM dicitur malo, aut ex insidiis patrum rusticitatis vel ætatis excusatione non est velandum in cap. Canonum statuta, num. 120. de constitut. 22
 1 Pars periculosa in controversiis moralibus, que dicitur ex sententia Henrici Gandavensis in cap. Ne inuitatis, num. 341. de constitut. 71
 Pars tutor. 71
 Vide in ver. *Opinio tutoris.*
 Et in ver. *Dubium.*

1 In iudicio propriè non est reperire partem tutiorem in c. Ne inuitatis, n. 221. de constitut. 46
 1 Pars tutor in foro conscientie est etiam favorabilior, ibidem numero 203. 46
 1 Iudex an aliquando tenetur sequi opinionem tutiorem, ibidem numero 204. 46
 1 Pars tutor in moralibus est eligenda de jure naturali & Divino, contra quod nulla possessio, aut prescriptio vel consuetudo suffragari potest, ibidem numero 205. & num. seqq. usque ad num. 251. 52
 4 Pars tutor in dubio est tenenda in spectantibus ad salutem animæ in cap. Juvenis, num. 2. de sponsal. 3
 5 Pars tutor in dubio est tenenda etiam extra materiam irregularitatis in cap. Significasti, il secondo, de homicid. numero 3. 124
 1 Pars major, an & quando faciat Collegium in cap. Licet de vitanda, num. 64. de elect. 318
 1 Pars major Collegium facit per representationem, seu per fictionem, ibidem numero 65. 218
 3 Gesta à majori & saniori parte universitatis regulariter valent, etiam contradicente minore in c. Cum in cunctis, n. 1. & seq. de his, que sunt à major. par. Capituli. 107
 3 Pars major & sanior que dicitur in cap. Cum in cunctis, n. 3. de his, que sunt à major. par. Capituli. 107
 3 Pars major in dubio censetur etiam sanior, nisi contrarium probetur, ib. num. 4. 207
 3 Majori parti regulariter standum est in quacunque dispositione, ibidem num. 5. 207
 3 Contemptus plus juris habet ad annullandum gesta majoris partis quam plures præsentis & contradicentes, ibid. num. 6. 208
 3 Minoris partis contractio non impedit gesta à majori parte universitatis, nisi causa rationabilis probetur coram superiore, ibid. num. 7. 208
 3 Major pars non potest statuere in præjudicium minoris in his que competunt pluribus ut singulis, secus si pluribus ut universis, ibid. num. 12. 208
 3 Minor pars uti potest re communi ad usum destinata licet major contradicat, ib. num. 14. & 16. 208
 3 Pars major trahit minorem in c. Cum propter, n. 45. & 50. de jure patr. Declaratur ib. num. 66. 509
 1 Pars major ac sanior prævalet in omnibus actibus universitatis in c. Ne inuitatis, n. 285. de constitut. 58
 1 PARTICIPIUM resolvitur in suum verbum cum relativo in c. Inter ceteras, n. 26. de rescript. 136
 3 PARTUS quinquagenarum mirabilis est, quia rarus, sed non miraculosus in c. Cum sis, num. 53. & seqq. 411
 num. 63. & 64. de convers. conjugat. 411
 1 PARVULI à parentibus subtrahi de quibus dubitatur, an sint baptizati, sunt iterum baptizandi in cap. Ne inuitatis, num. 189. de constitut. 45
 3 PASCENDI officium incumbit Episcopum ex Divina Institutione que ab Ecclesia mutari non potest in cap. Ex parte, num. 55. de Cler. non resid. 48

- 232 Parochia erigi non potest, nisi citato Reatore Ecclesie matricis & aliis quorum interest, ibid. num. 29. 588
- 3 Parochie erectio si nulla sit ex defectu citationis, non tamen prohibetur Episcopus, si causa subit, iterum ad erectionem procedere ibidem num. 30. 588
- 3 Pro parochia noviter erigenda potest Episcopus facere unionem beneficiorum, si alii redditus non suppetant, ibid. num. 31. 588
- 3 Et quid de Canonicis habentibus curam animarum annexam in alia Ecclesia non Collegiata, ib. n. 34. 588
- 3 Mandatum speciale requiritur ad erigendam novam parochiam, ibidem num. 41. 589
- 3 Ad parochie erectionem Episcopus, an procedere debeat autoritate ordinaria vel delegata, ib. n. 42. 589
- 3 Parochias novas concurrentibus requisitis possunt Episcopi erigere etiam in parochiis Regularium & Ordinum Militarum, ibidem num. 43. 589
- 3 In parochia erigenda, an Episcopus teneatur adhibere consilium vel consensum Episcopi, ibidem num. 49. & seqq. usque ad num. 55. 590
- 3 Quid de jure communi, ibidem num. 50. & quid ex Concilio Tridentino, ibidem num. 52. & 54. 590
- 3 In parochiis dismembratione requiritur tractatus, ibidem num. 51. 590
- 3 Capituli consensus non requiritur, si nova parochia ab Episcopo erigatur in parochia Regularibus subjecta, ibidem num. 54. 590
- 3 Parochia singularis, an primus distinguat Dionysius papa in c. pastoralis, n. 2. de his que sunt a prelat. 200
- 3 Parochia duplex in c. Quoniam, n. 25. de decim. 296
- 4 Parochia unde dicatur in c. Littere quas, num. 12. de Matrim. contracto cont. interd. Eccl. 73
- 3 Parochiam faciunt decem homines & testimonium unius parochie facit crimen esse notorium in cap. Veitra, num. 89. 90. & 117. de cohabit. Cler. & Mulier. 12
- 3 Parochia ex justa causa possunt dividi etiam in vicis Clericis in cap. Ad audientiam, il. 1. num. 59. de Eccl. edific. 591
- 3 Parochianus si domicilium transfert primus, prelati in eo parochialis jura non vendicat in cap. Significavit, num. 2. de paroch. 291
- 3 Parochianus alio se transferens non ex toto priusquam recipiatur ad Ecclesiastica Sacramenta probari debet & pauper expectari, ibidem num. 7. 291
- 3 Parochianus ut quis efficiatur requiritur animus perpetuo habitandi, ibidem num. 21. 292
- 3 Contrarium ibidem num. 27. & 34. 292
- 3 Parochianus non efficitur qui propter bellum vel pestem fugit ad civitatem ubi manet cum familia, ibidem num. 22. 292
- 3 Contrarium num. 29. declaratur, num. 34. 293
- 3 Parochianus Ecclesie quis efficitur ex sola habitatione de presenti dummodo non sit ibi ad ruralia exercenda vel ex alia brevi causa, ibidem num. 27. & 31. 292
- 3 Parochianus plurimus Ecclesiarum quis eodem anno efficit potest, ibidem num. 28. 292
- 3 Fugiens propter bellum vel pestem de una in aliam parochiam animo redeundi ad primam, bello cessante censetur parochianus secundae, ibid. n. 29. & 32. 292
- 3 Declaratur num. 34. 293
- 3 Parochiani cogi possunt ad contribuendum pro edificandis aedibus parochialis Ecclesie, cujus fructus summam 50. scutorum non excedunt in c. Extirpandae, §. Qui vero, num. 20. de preben. 121
- 3 Parochiani cogi possunt subministrare que sufficiant ad vitam novi parochi sustentandam, si Ecclesia matrix redditibus non abundet in c. Ad audientiam, il. 1. n. 5. de Eccl. edificand. 586
- 3 Et quid si parochiani sint pauperes, ib. n. 6. & seqq. 586
- 3 Parochianus quis dicitur illius Ecclesie in qua inhabitat in c. Cum contingat, num. 54. de decim. 302
- 3 Parochiani cogi possunt ad sumptus coadjutorum ministrandos, si alia ratio non suppetat in cap. De Rectoribus, num. 13. de Cler. appt. 149
- 1 Parochiani an possint prescribere presentationem Rectoris parochialis Ecclesie in cap. Querelam, num. 6. de elect. 251
- 1 Parochianorum jus patronatus an presumatur quantum ex usurpatione, ita ut in eo requiratur plenior probatio a Concilio Tridentino prescripta, ib. n. 8. 251
- 1 Et quid si universitas Parochianorum sit parva, ibidem numero 6. 251
- 1 Et quid si patronatus sit mixtum Parochianorum & private familie, ib. num. 10. 251
- 1 Et quid si spectat ad quartam partem Parochianorum tantum, ib. num. 11. 251

Parochialis, communia.

- 1 Parochialis Ecclesia proprie que dicatur in cap. Cum in

- cunctis, §. Inferiora, n. 6. & 9. de elect. 234
- 1 Parochialis appellatio non venit Ecclesia Parochialis Collegiata, si materia sit odiosa in cap. Bonae memorie, num. 13. de postul. Prælator. 193
- 3 Parochialem Ecclesiam non facit existentia ædium, sed superioris autoritas in cap. De multa, n. 36. de preb. 112
- 5 Parochialis Ecclesia si campanas tres, scilicet grandiores, medias & minimas habere non possit, saltem duas debet habere in c. Patentibus, num. 28. de priv. 124
- 3 Parochialium Ecclesiarum paupertati, quibus remediis sit succurrendum in cap. Extirpandae, n. 13. de preb. 118

Vide in ver. Parochus.

Parochialis quoad ætatem.

- 1 Parochialis valide conferri non potest ei, qui annum vigesimumquintum non attigerit in cap. Ut Abbates, n. 11. de ætat. & qual. 138
- 1 Parochialis conferri potest Clerico in tali ætate, ut infra annum ad sacros ordines promoveri possit in cap. Præterea, num. 4. de ætat. & qual. 377

Parochialis quoad Capellas.

- 3 Ecclesia Parochialis potest agere ad demolitionem Ecclesie, seu Capelle infra Parochie limites in cap. Extirpandae, §. Qui vero, n. 60. de preb. 124

Parochialis quoad decimas & oblationes.

- 3 Parochialis Ecclesia de jure communi fundat intentionem super decimis prædialibus ex fructibus, qui colliguntur infra Parochie fuz, si ve Parochialis sit etiam baptismalis si ve non in cap. Cum contingat, num. 21. de decim. 299

- 3 Parochiales Ecclesie vel obventiones ipsarum Episcopus etiam de consensu patroni sine consensu Capituli sui Monasterio conferre non potest in cap. Pastoralis, num. 1. de his, que sunt a Prælati. 209
- 3 Parochialis Ecclesia fundat intentionem de jure communi super omnibus redditibus spiritualibus infra limites Parochie fuz, ibid. num. 13. & 16. 201

Vide in ver. Parochus quoad decimas.

Parochialis quoad erectionem.

- 3 Parochialis Ecclesia quandoque erigi potest sine dote in c. Ad audientiam, il. 1. n. 7. de Eccl. edific. 586
- 3 Parochialis noviter erecta quem honorem debeat impendere matri Ecclesie, ibidem num. 8. 586
- 3 Et in quibus eidem remaneat subjecta, ibidem num. 9. & seqq. 586
- 3 Parochialis Ecclesia in alterius parochia regulariter edificari non debet, ibidem num. 14. 587
- 3 Fallit legitima subsistente causa, ibidem num. 15. 587
- 3 Et causa justa est magna difficultas parochianorum accedendi ad Ecclesiam matricem, ib. n. 16. & 23. 587
- 3 Non tamen requiritur, ut aliquis decesserit sine Sacramentis, ibidem num. 17. 587
- 3 Parochialis si intra civitatem sita sit quibus remediis consulendum sit parochianis extra civitatem existentibus, ibid. num. 20. 587
- 3 Parochialis nova construi potest ob necessitatem leprosororum sine gravi tamen præjudicio parochialis antiquæ, ibidem num. 22. 588
- 3 Parochiali erigendæ infra limites æalterius parochie quo ordine sit procedendum in assignatione dotis, ibidem num. 31. & num. seqq. 588
- 3 Parochiali erigendæ assignari possunt redditus Ecclesie Matricis, etiam si sit Cathedralis, non autem altarum Ecclesiarum, ibid. num. 32. 588
- 3 Parochiali noviter erectæ, an possit Episcopus assignare campos vel alia bona sua ad Ecclesiam matricem pertinentia in c. Cum contingat, num. 37. de decim. 300
- 3 Parochiali que noviter erigitur, an Episcopus in vim Concilii Tridentini possit unire aliquem ex Canonicis Ecclesie Matricis in cap. Ad audientiam, il. 1. n. 56. & seqq. de Eccl. edificand. 599

Parochialis quoad examen per concursum.

Vide in ver. Concursum.

Parochialis habitu.

- 1 Parochialis habitu tantum curata non venit appellatio parochialis in cap. Cum sit ars, num. 36. de ætat. & qual.

- qual. 402
- 3 Parochialis habitu tantum curata residentiam requirit & est cum alia parochiali incompatibilis in c. Extirpandae, §. Qui vero, n. 41. & 45. de preb. 122
- 3 Contrarium ibidem num. 42. 122
- 3 Declaratur ibidem num. 48. 123
- 3 Parochialis habitu an sit incompatibilis cum Cathedrali, ibidem num. 43. 123
- 3 Cancellarius filius circa collationem parochialis habitu curatæ, ibidem n. 44. & 47. 123
- 3 Gregorii XIII. Declaratio circa incompatibilitatem parochialis habitu tantum curatæ, ibidem n. 45. 123
- 3 Rector parochialis habitu ab Episcopo Seminario unitæ, an teneatur residere in novo pago infra limites ipsius parochialis constructo, ibidem n. 51. 123
- 3 Jus parochialis extinctum per recessum parochianorum reviviscit per novorum parochianorum habitationem, ibidem n. 54. 123
- 3 Parochialis habitu non potest ab Episcopo uniri Seminario, ibidem num. 55. 123
- 3 Parochiales dux quarum una est alteri perpetuo & accessorie unita; altera vero habitu tantum curata, an requirant residentiam & sint incompatibiles cum alia parochiali in c. Extirpandae, §. Qui vero, n. 36. usque ad num. 53. & 56. de preb. 122
- 3 Parochialis habitu non comprehenditur in c. Licet Canon, de elect. lib. 6. in c. De multa, n. 38. de preb. 113
- 3 Parochus tenetur residere in parochiali habitu si sit spes, ut redeat parochiani in c. Extirpandae, §. Qui vero, n. 56. de preb. 123

Parochialis quoad incompatibilitatem.

- 1 Parochialis vacans per affectationem alterius non est papæ reservata in c. Non sine, n. 35. de arbit. 634
- 1 Nisi secunda parochialis esset collata a Sede Apostolica vel nisi possessio secunda capta fuisset in mense reservato aut per provissum iteliter quominus in eo mense caperet, ibidem n. 36. 634
- 1 Parochialis prima quamvis vacet ipso jure adepta pacifica possessione secundæ, provissus tamen tenetur primam illico dimittere cum effectu in manibus ordinarii, ibid. num. 37. 634
- 1 Parochialem unam in titulum & aliam in commendam obtinens autoritate ordinaria ac simpli retinet, utraque privatus existit in c. Dudum il. 2. n. 42. & seqq. de elect. 249
- 3 Parochiales duas obtinens non tenetur alteram dimittere, si una ex his unita sit dignitati vel beneficio simplici perpetuo & accessorie in cap. Extirpandae, §. Qui vero, n. 59. de preb. 122
- 3 Parochialis accessorie unita non est incompatibilis cum alia parochiali in c. Cum jamdudum, n. 41. de preb. 92

Vide in verbo Beneficium quoad pluralitatem.

Parochialis juris patronatus.

- 3 Parochialis juris patronatus Ecclesiastici provissio, quæ forum fieri debeat ex Conc. Tridentino in c. Cum propter, num. 19. de jure patr. 499
- 3 Et quid in parochialibus juris patronatus laicorum, ibidem num. 20. 499

Parochialis quoad Ordines.

- 1 Parochiales que sunt dignitates vel personatus, licet non sint Collegiatae non comprehenduntur in c. Licet Canon de elect. lib. 6. in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 20. de elect. 235

Parochialis quoad pensiones.

- 3 Parochiales non sunt ita prægravandæ fructuum detractioibus, ut non super sit sufficiens portio pro rectore in cap. Extirpandae, num. 16. de preb. 120
- 3 Et que dicatur sufficiens portio, ibidem n. 17. 120

Vide in verbo Pensio.

Parochialis quoad unionem.

- 3 Parochialis perpetuo & accessorie unita amittit nomen parochialis, efficitur membrum beneficii cui est annexa in cap. Extirpandae, §. Qui vero, n. 29. & 36. de preb. 121
- 3 Nec in ejus collatione requiritur concursus, ibidem n. 39. pag. 122

Vide in verbo Unio Parochialium.

Parochus, communia.

- 4 Parochi potestas subalternatur Episcopo in c. Litteræ quas, Fagnan. Repertor.

- n. 12. & 14. de Matr. contr. cont. interd. Eccl. 73
- 4 Parochus est veluti Episcopi Vicarius & Coadjutor, ibid. num. 18. 74
- 4 Parochus dupliciter illegitimus, ibidem num. 20. 74
- 5 Parochi & Beneficiati qui suo muneri plene satisfecerunt, non prohibentur alios impedire coadjuvare; sed pro licentia: saltem post Concilium Tridentinum nihil exigendum in cap. In ordinando, num. 45. de simon. 38
- 4 Parochus contrahentium debet esse talis tempore benedictionis in c. Vir autem, n. 15. & n. seqq. de secund. nupt. 94

Vide in ver. Parochialis.

Parochus quoad Confessiones.

- 5 Parochus potest Confessiones suorum Parochianorum ubique locorum audire, aliorum non potest, etiam in propria parochia in c. Ne pro dilatione, n. 24. & 29. de pen. & remiss. 219
- 5 Parochus etiam intra limites parochie fuz non potest audire Confessiones alterius parochiani sine proprii Sacerdotis licentia, ibid. num. 64. 302
- 5 Parochi licentia hodie non sufficit, ut quis confiteri possit alieno Sacerdoti non parochio, aut non approbato in c. Omnis, num. 60. de rect. & remiss. 260
- 1 Parochus cui debeat confiteri in c. Conquerente, n. 27. de off. ordinari. 519
- 4 Parochus potest audire Confessiones parochianorum, etiam extra parochiam in c. Quod nobis, n. 35. de clandest. despons. 31

Vide in ver. Confessio.

- 5 Parochus non est proprius Sacerdos Religiosorum, sed eorum prelati vel Delegatus ab ipso in c. Cum & plantare, num. 10. & seqq. de priv. 221

Parochus quoad decimas.

- 5 Parochus fundat intentionem de jure communi super decimis, & Episcopus super quatuordecimarum in c. Præterea, n. 22. Ne prelat. vicat suas 62
- 3 Parochi diebus festis possunt post offertorium in medio Altaris vertere se ad populum, & invitando ad oblationes manipulum vel aliud offerentibus præbere despiculandum, sed aliis Sacerdotibus hoc non licet in cap. Pastoralis, n. 40. de his, que sunt a prelat. 203
- 3 Parochi stante consuetudine possunt recedere ab Altari post offertorium, & ad infimum locum Ecclesie accedere ad recipiendas mulierum oblationes, ib. n. 41. 203

Vide in ver. Decima. Et in ver. Parochialis quoad decimas.

Parochus infirmus.

- 3 Parochus leprosus ab administrationis officio removetur, sed de bonis Ecclesie sustentatur in c. Clericos, num. 28. de Cler non resid. 60

Vide in ver. Infirmus, Coadjutor.

Parochus quoad Matrimonium.

- 4 Parochus non cognoscit de impedimento matrimonii inter publicationes sibi delato, sed ordinario denunciatur in c. De illis, il. 2. n. 24. de despons. impuber. 25
- 4 Parochus quale ministerium præbet in matrimonio in o. Littere quas, n. 3. de matrim. contr. cont. interd. Eccl. 78
- 3 Parochus proprius est ad matrimonium contrahendum, qui ad Confessiones audiendas in c. Significavit, num. 33. de paroch. 293
- 3 Parochus proprius quoad matrimonium contrahendum dicitur in cujus parochia contrahentes habitant tempore contractus, ib. n. 6. & seqq. usque ad n. 40. 293
- 5 Parochus non assistit matrimonio ut Minister, sed ut testis autorizabilis in c. Quod a prædecessore, n. 139. de schismat. 103
- 5 Parochi fervare debent edictum Episcopi de sponsis matrimonio non conjugendis sine ipsius licentia, que tamen gratis dari debet, licet consuetudo donandi aliquid Episcopo in signum lætitiæ non videatur penitus improbanda in c. In ordinando, n. 41. de Sim. 27
- 4 Parochus alterius ex contrahentibus potest intervenire celebrationi matrimonii in aliena parochia in c. Quod nobis, n. 36. de clandest. despons. 31
- 4 Parochus in matrimonio contrahendis nullam jurisdictionem exercet, sed præstat nudam presentiam, ibidem num. 39. 31
- 4 Parochus an sit Minister Sacramenti matrimonii, ibidem num. 49. 31

3 Pascendi setus est principalis actus Episcopi, ibidem num. 73. 41
 3 Pascendi officium, cui innitur obligatio residentie cessat ovis deficientibus in cap. Extirpanda, §. Qui vero, num. 50. de preben. 123
 5 PASCHALE tempus ad Eucharistiam suscipiendam potest à proprio Sacerdote ex causa prorogari in cap. Omnis, num. 46. de pœnie. & remiss. 289
 5 PASTELLUS quid sit in c. In ordinando, n. 3. de sim. 25
 3 PASTOR animarum ubi necesse fuerit tenetur mortem subire pro ovibus suis, in c. Clericos, num. 5. de Cler. non resid. 59
 3 Pastor dicitur occidere quos tacendo noluit increpare in c. Ex parte, num. 36. de Cler. non resid. 38
 3 Pastor officium præcepto Evangelico incumbit ipsimet Episcopo, nec potest alteri demandari, ibid. num. 38. & seqq. usque ad num. 54. 38
 3 Pastorem ita oportet esse assiduum munitis Episcopalis ut actum pascendi ferè nunquam intermitat, ibidem num. 72. 41
 3 Pastor non est qui gregem alienum pascit, sed mercenarius in c. Extirpanda, §. Qui vero, n. 3. de preb. 110
 1 Pastore aliquandiu carere minus malum est quam discolorum stultum & malum habere in c. Accepimus, num. 69. de pactis. 611
 1 Pater debet reverentiam filio Sacerdoti in orationibus, confessionibus & aliis spiritualibus in c. Indecorum, num. 43. de xrat. & qual. 369
 1 Pater percussus in sacro ordine constitutum excommunicationem incurrit, ibid. num. 47. 370
 1 Pater ob animam egestatem distrabere non potest filium in sacris constitutum, ib. num. 50. 370
 5 Pater qui dormiens in lecto infantem suffocavit, an sit irregularis in c. Si confiteri, n. 39. de accusat. 7
 5 Pater potest cogere filios ad præstantia sibi alimenta ipsos etiam vendendo in c. Præterea, num. 30. Ne prælat. vices suas. 62
 5 Patri spirituali non minus obsequi debeamus quam carnali, ib. num. 32. 62
 3 Parentes revocare non possunt filium impuberem à Monasterio, si illius ingressus tacite vel expresse consenserint in c. Si quis, num. 2. de Regular. 314
 3 Si verò non consenserint revocare possunt infra annum duntaxat, ibid. num. 3. 314
 3 Pater non potest offerre filium impuberem Religioni, si mater contradicat, nec è converso, ibid. num. 6. 315
 3 Pater offerre utrumque in potestate, ibid. num. 10. 315
 5 Pater percussus filium in sacris constitutum incidit in sententiam Canonis in c. Cum voluntate, num. 34. de sent. excom. 352
 1 Pater prohibitus relinquere filio spurio, non censetur prohibitus relinquere nepoti legitimo ex filio spurio in c. Ad extirpanda, n. 38. de fil. Presbit. 435
 1 Patri super fructibus beneficii, quod filius obtinet non acquiritur ususfructus sicut in peculio Castrensi vel quasi, ibid. num. 42. 435
 1 Pater an prohibeatur immediatè succedere in beneficio filii in c. Ex transmissa, num. 25. de fil. presbit. 431
 1 Pater succedit filio, licet turbato ordine sicut filius patri & uterque habet querelam, ibid. num. 26. 431
 1 Pater an possit obtinere beneficium in Ecclesia in qua ejus filius illegitimus de præfenti reperitur intulatus, ibid. num. 27. 431
 4 Pater ob necessitatem victus potest vendere filium in c. Ex litteris, num. 5. de divortis. 92
 4 Patris confessio qualiter possit habitare incapaces ad successione etiam in præjudicium tertii in cap. Lator, num. 64. Qui filii sint legit. 85
 4 Pater in suprema sua voluntate non præsumitur voluisse instituire filios incapaces, ibid. num. 77. 87
 4 Pater cogere non potest filium invitum nubere, sed filiam potest, secundum leges, nisi dederit ei turpem sponsum vel moribus indignum in cap. Tua, num. 8. de desponsat. impuber. 19
 4 Secus secundum Canones, ibid. num. 9. 19
 1 Paterna incontinentie suspicio magis viget in filia quam in filio in c. Ut fil. num. 45. de filiis presbit. 426
 Vide in ver. *Filius illegitimus*.
 3 Pater tenetur alere filios etiam spurios de Jure Canonico in c. Quoniam, num. 7. de Magistris. 71
 5 Patris divitiæ censentur divitiis fil. etiam nihil actu habentis, ibid. num. 8. 68
 3 Pater si se cum bonis suis & filio impubere obtulit Monasterio, filius factus major exire potest & legitimum à Monasterio petere in cap. Cum simus, num. 1. de Regular. 356

3 PATRIAM quilibet tenetur defendere & pro ejus defensione excusatur pater occidens filium in c. perversi, num. 8. de imm. Eccl. 629
 1 Patria potestas quantum ad jus publicum non curatur in c. Indecorum, num. 24. de xrat. & qual. 363
 1 Patria potestas solvitur per professionem regularem, ibid. num. 32. & 58. 369
 1 Patria potestas in quibus differat à Dominicali, ibidem num. 55. 370
 1 Patria potestas sicut solvitur per dignitatem patrituræ & consularis in temporalibus, ita solvitur per dignitatem Sacerdotalem in spiritualibus, ibid. n. 57. 370
 Vide in ver. *Jus patriæ potestatis*.
 5 Patria & parentum defensio est de jure naturæ in cap. Petitis, num. 8. de homicid. 126
 3 PATRIARCHA Hierosolimitanus qui est etiam Canonicus Basilicæ S. Petri sedet in Choro post Canonicos primò receptos in cap. Prolatisti, num. 28. de concess. prebend. 190
 1 Patriarcha Constantinopolitanus etiam posterior ordinatus præfertur inter quatuor patriarchas in c. Cum certum, num. 19. de major. & obed. 558
 5 Patriarcha, Archiepiscopi, Episcopi & Abbates Græci, Schismatici in Concilio Florentino, ut tales indifferenter agniti & tractati fuerunt in c. Quod à prædecessore, num. 102. & 116. de schismat. 100
 1 Patriarchatus, Archiepiscopatus & Episcopatus Romana fundavit Ecclesia in c. Quanto, n. 44. de translat. Epil. 294
 1 Patriarcha qui confirmatum in Archiepiscopatum transferat ad Sedem Apostolicam Episcopalem ad Episcoporum confirmationem suspenditur in c. Cum ex illo, num. 1. de translat. Episcop. 289
 1 In patriarcham Antiochie, Maronitarum Episcopus de Navea more illius nationis electus non confirmatur, sed à vinculo suæ Ecclesie absolvitur & ad Ecclesiam patriarchalem transferitur in cap. Etsi unanimiter, num. 13. de postulat. prælat. 198
 1 Patriarchalibus, Sedibus vacantibus, à Canonicis fieri non potest electio vel postulatio quousque ad notitiam Sedis Apostolicæ perducatur, ib. n. 14. 198
 2 Patriarchalis dignitas est major quamque mundana dignitate in c. Cum terra, n. 3. de elect. 243
 1 Patriarchales sedes an præferantur præbiteris Cardinalibus, ibid. num. 4. 244
 1 Patriarche sunt reducti ad instar Regum, quia multas regunt provincias, ibid. num. 5. 244
 5 PATRIMONIUM sui an magis, quam vite alterius teneatur quis curam habere in c. Interfecisti, num. 13. de homicid. 110
 3 Patrimonium ad cujus titulum Clericus est ordinatus si sit minus sufficiens, tenetur Episcopus tandiu ex proprio supplere, donec per ipsum Episcopum vel alium in sua vel aliena Ecclesia fuerit competens beneficium assecutus in c. Cum secundum, num. 64. de preb. 87
 3 Patrimonium non efficitur titulus Ecclesiasticus, nisi hoc expresse sit actum in cap. Episcopus, num. 19. & 33. de prebend. 66
 3 Patrimonium hodie non est titulus ad sacros Ordines, nisi dispensativè, ibid. n. 24. 49. & 50. 66
 3 Patrimonium patris non est patrimonium filii, nisi interpretativè, & per juris fictionem, ibid. num. 26. 66
 3 Patrimonium ad cujus titulum Clericus est ordinatus gaudet privilegiis bonorum Ecclesie, ibid. num. 36. & 33. etiam in casibus in jure non expressis, ibidem in num. 40. 66
 3 Et subrogatur in locum beneficii, ibid. n. 32. & 39. 67
 3 Patrimonium Clerici ad hoc ut indistinctè gaudet privilegiis bonorum Ecclesie exigitur, ut Clericus ad illius titulum fuerit expressè ordinatus, ibid. n. 33. 67
 3 Patrimonium quoad remanet Clerico beneficium resignanti gaudet privilegio bonorum Ecclesie pro ea tantum parte que ad congruam illius sustentationem sufficit, ibid. num. 43. 67
 3 Patrimonium resignantis beneficium succedit loco tituli, tamen si Episcopus hoc non declaraverit, ib. n. 44. 67
 3 Patrimonium ad cujus titulum Clericus est promotus non potest sine licentia Episcopi alienari, licet postea Clericus adeptus sit beneficium sufficiens, ib. n. 48. 68
 3 Patrimonii titulus est subsidiarius in Clerico ad Ordines sacros promovendo, non autem in jam promoti, ibid. num. 50. 68
 3 Titulus patrimonii de Episcopi licentia potest commutari in titulum beneficii & è converso, nu. 51. 68
 3 Privilegium exemptionis ad oneribus Cameralibus concessum patrimonio, donec Clericus assignatur beneficium extringitur adepto beneficio, nec reviviscit per beneficii dimissionem in cap. Episcopus, num. 52. & seqq. usque

usque ad num. 63. de prebend. 68
 3 Contrarium, numero 63, usque in finem. 68
 3 Præfatum si dimissio sit coacta, ibidem numero 66. 69
 1 Patrimonium ad cujus titulum quis ordinatur, quamvis beneficium representet, non tamen est beneficium in c. Ad audientiam, il secundo, n. 59. de rescript. 164
 Vide in ver. *Clericus quoad titulum*.
 Et in ver. *Ordo quoad titulum*.
 4 PATRINUS est hieijussor baptisati apud Deum, eumque in fide catechizat in c. Ventens, n. 2. de cogn. spiri. 59
 4 Patrinus etiam non excedat plena pubertate baptizatum, tamen contrahit cognationem spirituales, ib. n. 18. 61
 1 PATRONUS in Collegiatis Ecclesiis de jure patronatus præferat prelatum & Episcopus instituit in cap. Nullus, numero 5. de elect. 200
 3 Patronus laicus uno presertim potest alium presertare, Clericus hoc non potest in cap. Cum autem, num. 1. de jurepatr. 491
 3 Patronus tenetur Ecclesiam tueri ab omnibus opprobriis, ibidem num. 4. 491
 3 Patronus laicus potest duos presertare successivis temporibus & plures simul eo modo, ut Episcopus alterum eligat & admittat, ibidem numero 5. 491
 3 Patronus laicus potest secundum presertare accumulativè, non autem ex toto recedendo à primo, ib. n. 6. 491
 3 Et presertatio simpliciter facta de secundo intelligitur facta cumulativè non privativè, ibidem num. 7. 492
 3 Patronus laicus potest semel tantum variare, ib. n. 8. 492
 3 Nisi prima presertatio sit nulla, quia tunc potest presertare tertium accumulando eum secundo, ib. n. 9. 492
 3 Patronus potest ex toto recedere à prima presertatione invalida, ibidem numero 10. & 24. 492
 3 Patronus laicus an possit recedere à presertatione facta de indigno, & alium presertare, ibid. num. 12. 492
 3 Patronus Ecclesiasticus non potest variare presertando alium etiam accumulativè, ibidem numero 15. 492
 3 Patroni laici non possunt recedere à promissione de non variando, maxime si sit jurata, ibidem num. 27. 493
 3 Patroni laici an teneantur presertare digniorem, ibidem numero 32. 494
 3 Patroni laici si ad Ecclesiam vacantem intra quatuor menses non presertant, Episcopus ordinabit Ecclesiam in cap. Cum propter, n. 1. & n. 9. de jurepatron. 498
 3 Patronus laicus habet quadrimestre tempus ad presertandum, Ecclesiasticus vero semestre, etiam si patronatum à laico acquisiverit, ibid. num. 2. 498
 3 Patronus laicus & Ecclesiasticus in quibus differant, ibid. numero 13. & seqq. usque ad numerum 21. 499
 3 Patronus laicus presertans scienter indignum, an privetur ea vice jure presertandi, sicut patronus Ecclesiasticus, ibidem numero 14. 499
 3 Patrono laico habenti unam vocem, an inferatur præjudicium ex coactu, si Ecclesia comparata habeat duas voces, ibid. num. 50. & 72. 501
 3 Patrono laico præjudicari non debet ex donatione patronatus facta Ecclesie à compatronis, ibid. n. 61. 501
 3 Patrono Ecclesiastico non presertante infra legitima tempora institutus est presertatus à patrono laico, ib. numero 73. 502
 3 Patronis discordantibus presertandus est presertatus, qui plures habet voces in cap. Quoniam, numero 1. de jurepatr. 480
 3 Patroni quidquid juris habent in Ecclesie totum ex gratia procedit & de speciali gratia toleratur, ib. n. 7. 480
 3 Patronus unus ex duobus potest alterum presertare, licet ex duobus eligentibus unus non possit alium eligere, ibid. num. 14. 480
 3 Patronus efficitur qui Eccl. de non esse deducit ad esse, ibid. num. 29. 481
 3 Declaratur, num. 46. 482
 3 Patronus antiquus requirendus est & presertendus extra-neo in reedificatione Ecclesie dirute, ib. n. 57. 483
 3 Patroni vel administratores Ecclesiarum præterea consuetudinis congruam portionem Rectoris diminueri non possunt in cap. Extirpanda, num. 5. de preben. 117
 3 Consuetudo, quæ Patronus aliquid sibi vendicat de fructibus Ecclesie ultra portionem Rectoris, an valeat de jure communi, ibidem num. 6. 117
 3 Et quid in Patrono laico, ibidem. 117
 3 Patroni qui in fructibus Ecclesie se ingerunt, ex Concilio Tridentino quas penas incurraunt, ibidem numero 8. & seqq. 118
 3 Patronus beneficiorum prohibitum est bona ipsorum condicere, ibidem num. 9. 118
 3 Penæ à Concilio impositæ patronis occupantibus fructus Ecclesiarum locum non habent, nisi in dolosa occupatione, ib. n. 10. 118
 2 Pater qui se ingerit in fructibus Ecclesie, cujus non ipse

sed filius est patronus, an incidat in penam Concilii Tridentini, n. 11. 118
 3 Patroni Ecclesiarum Parochialium cogi possunt ad assignandam congruam portionem Rectoribus ibi institutis, num. 12. 118
 3 Patroni plures esse possunt unius Ecclesie ex causa fundationis vel donationis, etiam si æqualiter dotaverint in cap. Ad audientiam, il primo, num. 36. de Eccles. ædifican. 589
 3 Patronus potest à sua quasi possessione repelli, nisi patronatum probaverit juxta formam Concilii, etiam si Ordinarius post Concilium admittit presertationem sine cause cognitione in cap. Consultationibus, num. 10. de jurepatr. 490
 3 Etiam si patronus probaverit se per 40. annos presertasse, ibid. num. 11. 490
 5 Jus conferendi Ecclesiam liberè ad Episcopum devolvitur, si questio super patronatu laicali infra quadrimestre fuerit terminata in cap. Quoniam, n. 16. de jurepatr. 480
 Vide in verbo *Jus conferendi*.
 3 Patronus non est Dominus juris patronatus, nisi abusive in cap. Ex litteris, n. 51. de jure patr. 487
 3 Patronatus in sine instrumenti venditionis universitatis lateri potest se desillisse esse patronum, ibidem n. 60. 488
 2 Patronus potest Episcopus deferre juramentum de presertando magis idoneum, si subit suspicio ne moveatur aliquo inordinato affectu in cap. Constitutis il secundo, num. 5. de appellat. 186
 2 Fallit si contra patronos esset presumptio perjurii, ibidem num. 6. 189
 3 Ob patronorum discordiam cessat Ecclesia à Divinis, tolluntur inde reliquie & ostia clauduntur in c. perlatum, num. 1. de jure patr. 477
 3 Patroni inter se convenire non possunt ut unus habeat patronatum in una parte Ecclesie; alius in alia, ibidem num. 3. 477
 3 Nec fructus & possessiones Ecclesie possunt inter se dividere, ibidem num. 4. 477
 3 Possunt tamen inter se pacifici de rethore alternis vicibus presertando, ibidem num. 5. 477
 3 Etiam sine consensu Episcopi, ibidem num. 6. 477
 3 Item si habeant plures patronatus, convenire possunt ut unus presertet in una Ecclesia & alius in alia, ibidem num. 7. 477
 3 Patronus in fundatione Ecclesie potest remittere jus patronatus in totum aut pro parte prout ei libuerit, ibidem num. 24. 478
 3 Patronus non eligit prelatum in Conventuali Ecclesia, sed in Capella sic in cap. Nobis, num. 2. 14. & 28. de jure patronatus. 495
 3 Patrono debetur processio honor & alimentatur ab Ecclesia si vergat ad inopiam, ibidem num. 3. 17. 25. & seqq. 496
 3 Patronus an in Ecclesia juris patronatus in sessionibus & aliis actibus temporali Domino loci sit presertendus, ibidem num. 18. & seqq. usque in finem. 495
 3 Patrono triplex jus competit in Ecclesia patronata, utile, onerosum & honorificum, ibidem num. 19. 495
 3 Et jus honorificum in quibus consistat, ibidem num. 20. & 25. 495
 3 Patrono ad Ecclesiam venienti, an & quousque Clerici obviam exire teneantur, ibidem num. 26. 496
 3 Patronus in sessionibus & aliis actibus an sit ceteris presertendus, ibidem num. 27. & 29. 496
 3 Patrono debetur honor processio, id est presertationis, ibidem num. 28. & 29. 496
 1 Patronus laicus presertans indignum, an sit ipso jure privatus potestate presertandi in cap. Cum vos, num. 2. 34. & seqq. usque in finem, de offic. Ordin. 515
 1 Patronus Ecclesiasticus de jure habet custodiam Ecclesie vacantis, ibidem num. 4. 515
 1 Contra ex Concilio Tridentino, ibidem num. 6. 515
 1 Patronus laicus non potest se ingerere in rebus Ecclesie nec habet custodiam; sed defensionem tantum, ibidem num. 5. 515
 1 Patroni tam laici quam Ecclesiastici post Concilium Tridentinum nullatenus possunt se ingerere in fructibus beneficii, ibidem num. 6. 515
 1 Patronus presertando indignum, an sit ipso jure privatus pro illa vice potestate presertandi, latissime discutitur ibidem num. 27. & seqq. usque in finem. 515
 1 Quid in patrono Ecclesiastico qui presertat indignum scienter, ibidem num. 28. & 49. 515
 1 Et quid si ignoranter, ibidem num. 32. 516
 1 Et quid in patrono laico qui presertavit indignum scienter, ibidem num. 34. & seqq. usque in finem. 516
 1 Referantur Auctores & fundamenta pro opinione negativa,

ibidem num. 35. & seqq. usque ad num. 39. 516
 1 Item referuntur Auctores & fundamenta pro contraria opinione affirmativa, ibidem a dicto numero 39. usque ad num. 46. 516
 1 Approbat prima opinio negativa, ibidem a dicto numero 46. usque ad num. 56. 517
 1 Et refellitur distinctio Lambertini, ibidem n. 56. & seqq. usque in finem. 517
 1 Patronus Ecclesiasticus non potest variare & eo ipso quod presentat scienter indignum, jus providendi Ecclesiam ad Episcopum devolvitur vel ad eum ad quem pertinet institutio, ibidem num. 29. & 31. 516
 1 Patronus Ecclesiasticus qui ignoranter presentavit indignum, post collationem potest variare & habet integrum tempus ad presentandum, ibidem num. 32. 516
 1 Patronus laicus qui presentavit indignum scienter, infra quatuor menses potest variare vel alium presentare, ibidem num. 33. 516
 1 Patronus Clericus habet semestre ad presentandum, quia variare non potest; laicus vero quadrimestre tantum, quia potest variare, ibidem num. 38. 516
 1 Patronus laicus habet potestatem presentandi ex gratia, ibidem n. 43. 517
 1 Declaratur ibidem n. 54. 517
 1 Patronus laicus non obstante reprobatione excommunicatorum de primo presentato & appellatione ab eo interposita potest alterius nomen deferre, ibidem num. 55. pag. 517
 3 Patronus potest presentare ad Ecclesiam vacantem, non obstante quod ipso non consentiente, alius ad presentationem rectoris ad titulum Ecclesie fuerit ordinatus in cap. Postulasti, num. 1. de iure patr. 505
 1 Patroni tam Clerici quam laici tantum indistincte ante presentationem, postea vero laici tantum in cap. publicato, num. 46. de elect. 217
 1 PAUCI qui dicantur in c. Ut iuxta, num. 32. de offic. ordinar. 515
 3 Pauci dicuntur respectivè secundum subjectam materiam in c. Multa, n. 2. Ne Cler. vel Monach. 614
 5 PAULUS Apostolus quamvis homicida divina ministravit in c. Henricus, n. 32. de Cler. pugnan. in ducl. 133
 5 Phineas nepos Aaron fuit dispensatus super duobus homicidiis & permittit divina ministrare, ib. n. 31. 133
 5 Pauli IV. & pii V. dispensationes super successione fratrum Minorum, an sint redactæ ad terminos Concilii Tridentini in c. nimis prava, n. 42. de exec. prælat. pag. 206
 1 Paulus III. persuasus à Cardinali Sancti Marci, ut sibi successorem eligeret omnibus respuit in cap. Accepimus, num. 30. de pactis. 608

Pauper & paupertas.

3 Pauper locare potest operas suas spirituales sine labe simoniae in c. Cum secundum, n. 5. de præben. 84
 3 Pauper non dicitur qui patrem habet divitem in cap. Episcopus, num. 21. de præben. 66
 3 Paupertas excusat à procuratore in cap. Venerabili, n. 33. de censib. 520
 3 Paupertas tolerabilior est in Canonico quam in Rectore Ecclesie in c. Expositi, num. 9. de præben. 136
 3 Pauper quamvis directè agere non possit contra divitem ut sibi subveniat, potest tamen Judicis Ecclesiastici officium implorare, ut eum compellat in c. Licet, n. 5. de censib. 507
 3 Pauperes ad collectas non sunt cogendi, ib. n. 10. 508
 3 Declaratur num. 11. 508
 3 Pauperum appellatione veniunt etiam Clerici in capite Non minus, n. 18. de Immun. Eccles. 595
 1 Paupertas non est iusta causa auferendi bona aliena in c. Que in Ecclesiis, n. 8. de constitut. 89
 1 Pauperi subveniendum est de proprio, non de alieno, sive sua culpa in egestatem incidit, sive non, ibid. num. 11. & seqq. 89
 1 Pauper & inops in quibus differant remissivè, ibidem num. 13. 89
 3 Inanis est actio quam inopia debitoris excludit in capite Odoardus, num. 26. de solut. 217
 3 Periculo ejus qui nihil habet nihil esse potest, ibidem num. 27. 217
 3 Paupertas in quibus proest, ibidem, num. 28. 217
 3 Paupertas qualiter probetur, ibid. num. 32. 217
 3 Mendicans præsumitur pauper, nisi creditores probent contrarium, ibid. num. 33. 217
 3 Paupertas probatur eo ipso quod aliquis credit bonis nec ejus corpus debet postea detineri, ibid. n. 34. 217
 5 Pauperes non dicuntur qui opibus parentum sustentari valeant in c. Quoniam, num. 6. de Magistris. 71

4 Paupertas non excusat adulterium etiam quoad poenam civiliter inferendam in cap. Ex litteris, numero 3. de divorciis. 92
 1 PAX est finis discordie in cap. Treugas, num. 15. de Treug. & pace. 580
 4 Pacis bonum est urgens necessitas dispensandi in capite Ubi non est, num. 12. de despons. impuber. 22
 5 PECCANTES publice palam sunt corrigendi in capite Manifestis, n. 17. & seqq. de poenit. & remiss. 268
 Vide in ver. Penitentia publica.
 3 PECCARE nemo debet sub spe venie in c. Immunitatem, n. 21. de Immun. Eccles. 611
 1 PECCATOR qui libet occultus, potest peractâ poenitentia promovet & ministrare, nisi sint crimina quæ post poenitentiam impediunt Ordinis executionem, in capite Queris, num. 43. de stat. & qualit. 381
 1 PECCATUM non committitur nisi inobedientia in his quæ non sunt in se mala, nisi quia prohibita in cap. Cum pridem, num. 4. de pactis. 594
 1 Contrarium, num. 12. 22. & seqq. 594
 1 Peccata quodque simili nomine censentur quæ simili poena puniuntur, ibid. n. 23. 595
 1 Peccatum quid sit, ibid. n. 58. 598
 5 Peccata ipsa an cadant sub sigillo Confessionis Sacramentalis in cap. Officii, num. 26. & seqq. usque ad n. 33. de poenit. & remiss. 283
 5 Revelatio peccati in confessione detestata, an cadat sub prohibitione positiva Ecclesie, ibid. num. 33. 283
 5 Peccatum originale per Baptismum deletur in infantibus indistinctè, in adultis per contritionem cordis in cap. Omnis, n. 6. de poenit. & remiss. 287
 5 Peccatum an oporteat esse mortale ad hoc, ut Penitentia Sacramentum sit ad salutem necessarium, ibidem num. 8. & seqq. 287
 5 Peccata venialia tantum habens non tenetur confiteri Jure Divino ad obtinendam justificationis gratiam, ibid. num. 9. 287
 5 Peccata venialia à gratia Dei non excludunt, ibidem num. 11. 287
 5 Et quamvis utiliter in confessione dicantur, tamen circa culpam taceri & multis aliis remediis expiari possunt, ibid. num. 12. 287
 5 Fallit in duobus casibus, num. 13. 287
 5 Peccata venialia tantum habens, an teneatur jure positivo semel in anno confiteri, ut satisfaciat præcepto Ecclesie, ibid. num. 14. & seqq. 287
 5 Peccata venialia non tenentur quis confiteri semel in anno specialiter & numeraliter, sed in generali, ibid. num. 17. 287
 5 Peccata propria duntaxat sunt in confessione aperienda, non autem aliena, ibid. num. 27. 288
 5 Peccatum non dimittitur, nisi restituatur ablatum in cap. Tua nos, num. 21. de Simon. 50
 1 Peccata latentia solum Deum habent ultorem in cap. Ex tenore, num. 10. de tempor. ordiat. 332
 3 Peccatum nullum est ad eum veniale quod non fiat mortale dum placet in cap. A crapula, num. 25. de vita & honest. Cler. 5
 3 Declaratur, num. 31. 5
 3 Peccatum veniale, an & quando possit fieri mortale, ibid. num. 27. & 32. 5
 3 Peccata minima si negligenter occidunt, ib. n. 28. 5
 1 Peccato mortali non consentiens dum, sed potius omnium mundi mala toleranda in cap. Sacris, num. 28. de his quæ vi met. caus. 627
 3 Peccatum originale sine consensu contrahitur & ideò sine consensu dimittitur, scilicet parvulis in cap. Majores, n. 54. de Baptis. 563
 3 Actuale vero consensu contrahitur & ideò sine consensu minimè relaxatur, ibid. num. 55. 563
 3 Peccatum originale est peccatum naturæ. Actuale vero est peccatum personæ, ibid. num. 56. 563
 3 Peccatum originale non est fomes seu pronitas ad peccandum quæ remanet etiam post Baptismum, ibidem num. 57. 563
 3 Peccatum originale quid sit, ibid. num. 58. 563
 3 Languor naturæ dicitur, ibid. num. 59. 563
 3 Peccata Deus non dimittit ea parte, sed ex toto, ibidem num. 61. & seqq. 563
 3 Peccati originalis poena est carentia visionis Dei: actualis vero gehennæ perpetua cruciatus, ibid. n. 61. 563
 5 Peccatum grave & mortale idem sunt in cap. Falsidicus, num. 146. de crim. fals. 160
 3 Peccatum est dictum vel factum vel conceptum contra legem æternam in c. Cum esset, n. 126. de test. 159
 3 Peccatum non est quod est præter Legem Divinam, ibid. num. 151. 160
 1 Peccati iteratio transit in consuetudinem peccandi in 6

Cum non ab homine, n. 59. de judic. 9
 3 Peccatum in Spiritum Sanctum est peccatum obstinationis in c. Immunitatem, n. 22. de imm. Eccl. 611
 5 Peccatum eadem qualitate purgatur, qua originatur in c. Manifesta, n. 16. de poen. & remiss. 268
 1 In occasione proxima peccati ex sententia ejusdem Theologi licitum est perseverare ob sui vel alterius commodum spirituale vel temporale in cap. Ne innotatis, num. 322. de contit. 63
 Vide in ver. Concubinarius.
 5 PECUNIE & patrimonium dicuntur vita hominis in c. Interfeci, n. 15. de homic. Declaratur, ib. n. 16. 110
 5 Pecunia per simoniam collata an & quando sit restituenda ei qui contulit in c. Tua nos, n. 13. de simon. 50
 3 Pecunia pro Monasterio constructa relicta si non sufficiat convertitur in alium usum in c. Nos quidem, n. 16. de testam. 246
 3 Pecunia ad certum usum relicta non potest per superiores ad alium usum deputari, quando in eum calum testator providit quid fieri debeat, ibid. n. 32. 247
 3 Declaratur num. seqq. 247
 1 Pecunia obediunt omnia in cap. Significantibus, n. 40. de off. Delegat. 457
 1 Declaratur ibidem. 457
 5 Pecunia trajecticia quæ sit in c. Naviganti, num. 7. de ulur. 146
 5 Pecunie nullus est usus, ibid. n. 26. 148
 5 Pecunie receptio libertatem eligentium proficit non tollit in c. Nobis, n. 65. de simon. 37
 5 Pecunia dans ut spirituales jurisdictionem exerceat, officio privatur & sic confertur illud amplius conferre non poterit & canonicè punietur in c. Præterea, n. 1. Ne Prælat. vices suas. 69
 3 PEDAGIA exigentes à Clericis incidunt in excommunicationem lata sententia, in c. Non minus, n. 35. de imm. Eccles. 596
 3 Pene & quasi dictiones diminuunt aliquid de significatione ejus qui adjungitur in cap. Vestra, num. 50. de cohabit. Cler. & Muller. 9
 5 Penitus dictio importat nullitatem ipso jure etiam si præponatur verbo futuri temporis in cap. Nobis, n. 36. de simon. 35
 5 Penitus, adverbium adjunctum verbo futuri temporis, an importet Canonem lata sententia in cap. Quisquis, num. 10. de elect. 271
 1 Penitus dictio quod importet in cap. Cum in Ecclesiis, num. 4. de major. & obed. 567

Pensio communia.

3 Pensio cum clausula, Ut melius & commodius sustentari valeas, etc. conceitur reservata ex causa alimentorum in c. Ad hoc, n. 13. & 15. de solut. 222
 3 Pensio, census, collecta & decima sunt debitum reale & obligant possessorem etiam pro terminis præteritis, ibid. num. 26. & 29. 222
 3 Et an sit in optione creditoris vel agere contra successorem vel contra antiquum possessorem seu ejus hæredem, ibid. n. 27. & seqq. 222
 3 Pensionem conditionalem facit clausula, Dummodo remaneant mille pro Episcopo, ibid. num. 24. 223
 3 Et in petitorio onus probandi, quod mille remaneant incumbit pensionario, ibid. num. 25. 223
 3 Etiam si Episcopus reservationi consentit, ibidem 223
 3 Et probatio debet esse plena, ibidem 223
 3 Pensio reservata cum clausula dummodo remaneant tot pro Titulari si sit excessiva, non est nulla in totum; sed reducibilis, ibidem num. 28. 223
 3 Fallit si sit reservata cum prædicta clausula & cum expressione certi valoris, ibidem num. 29. 223
 3 Tridentino Concilio papa censetur derogare reservando pensionem cum clausula Etiam si non remaneant mille pro Episcopo, ibidem num. 30. 223
 3 Idem si sciat valorem fructuum juxta quam non remanent mille, ibidem num. 31. 223
 3 Pensio pure reservata est reducibilis, si non remanent mille pro Episcopo & papa fuerit deceptus in expressione valoris facta in cedula consistoriali, ibid. num. 32. 223
 5 Pensio in materia favorabili venit appellatione beneficii in cap. Vagantis, num. 30. de heret. 87
 Vide in verbo Pensio à quo reservanda.

Pensio quid sit & quotuplex.

1 Pensio de jure communi est quid merè temporale, nihil habens spiritualitatis annexum & reservari potest etiam infanti in c. Cum in cunctis, num. 99. de elect. 230
 2 Pensiones quæ hodiè beneficii loco assignantur, ut com-

modus quis sustentari valeat; vel ex causa resignationis seu cessionis sunt quid spirituale seu spirituali annexum, ibidem num. 100. 230
 1 Pensio non est verè & propriè beneficium Ecclesiasticum nec venit beneficii appellatione, ibidem num. 101. 230
 1 Declaratur ibidem num. 104. 231
 1 Pensio venit appellatione beneficii in materia in qua sit redditus ad jus commune, secus in materia correctoria & restringibili, ibidem num. 104. 231
 1 Pensio non comprehenditur in litteris ad beneficia, nisi de illa fiat mentio, ibidem num. 105. 231
 1 Pensio an sit beneficium & veniat beneficii appellatione in cap. Ad audientiam il. 2. num. 40. latissime discutitur usque ad num. 121. de rescriptis. 163
 1 Pensionum duæ sunt species, ibidem num. 41. 163
 1 Pensio, cessante fraude, super fructibus Ecclesie constituitur potest nomine beneficii, ibidem num. 42. 163
 1 Pensio quæ in titulum beneficii assignatur, verè & propriè est beneficium Ecclesiasticum, ibidem num. 44. 163
 1 Et definitur sicut beneficium, ibidem num. 45. 163
 1 Item de illa fieri debet mentio in litteris sicut de beneficio, ibidem num. 46. 163
 1 Item simoniacum est pro ea obtinenda pecuniam dare, ibidem num. 47. 163
 1 Pensio quid sit & unde dicatur, ibidem num. 48. & seqq. pag. 163
 1 Pensio pendet formaliter à beneficio à quo detrahitur: sicut usufructus à proprietate, ibidem num. 49. 163
 1 Pensio quæ simpliciter constituitur super fructibus Ecclesie & alicui assignatur autoritate superioris, an sit beneficium & beneficii nomine intelligatur, ibidem num. 50. & seqq. usque ad num. 74. 163
 1 Pensio repræsentat ipsum beneficium, ibidem n. 52. 164
 1 Pensio non includitur in mandato de providendo alicui de beneficio usque ad certam summam, ibidem n. 66. 165
 1 Pensio ex stilo Concilii Tridentini non habetur pro beneficio, ibidem num. 69. & 130. 165
 1 Pensio est stipendium merè temporale nihil habens spiritualitatis annexum & cadere potest etiam in laicum, ibidem num. 71. 81. & 128. 165
 1 Item potest pretio constitui, transferri ac re-licti sine labe simoniae, ibidem num. 72. 165
 1 Nec de illa fieri debet mentio in litteris, ibidem n. 73. & 97. 165
 1 Pensio quæ hodiè ex stilo assignatur loco beneficii, an sit beneficium Ecclesiasticum & veniat illius appellatione, ibidem num. 74. & seqq. usque ad num. 121. 165
 1 Non est quid merè temporale, sed spirituale vel spirituali annexum & prærequirit Clericatum instar beneficii, ibidem num. 75. & 81. 165
 1 Et in Rotæ auditorio receptum est ut non sit quid profanum, sed annexum spirituali, ibidem num. 81. 166
 1 Pensio Clerico assignari potest sine ulla erectione aut Canonica institutione, ibidem num. 91. 167
 1 Pensio ex sententia Rotæ est quoddam jus temporale, id est ad tempus separatum & formale per se distinctum à beneficio, ibidem num. 112. 167
 1 Pensio in materia odiosa & strictè intelligenda non venit beneficii appellatione, ibidem num. 113. 167
 1 Etiam si beneficium exprimitur per dictionem universalem quodcumque, ibidem num. 114. 167
 1 Secus si materia sit favorabilis, ibid. n. 117. 123. 129. 131. & 134. 168
 1 Pensio in materia favorabili venit beneficii Ecclesiastici appellatione, non ex proprietate vocabuli; sed per interpretationem extensivam, ibidem num. 117. & 119. 168
 3 Pensio non dicitur beneficium in cap. Multa, num. 99. Ne Cler. vel Monach. 609
 1 Episcopus non potest quemquam ad sacros ordines promovere ad titulum pensionis, nisi pro necessitate vel commoditate Ecclesiarum suarum in c. Ad audientiam, num. 135. de Rescriptis. 169
 1 Pensio non est titulus ad Ordines nisi dispensativè, ibid. num. 136. 169
 Pensiones sunt fructus civiles.
 Vide in ver. Fructus civiles qui.
 3 Pensio perpetua facit Ecclesiam censualem in c. Nisi essent, num. 51. de præben. 102
 3 Pensionis impositio est alienatio, seu donatio rerum Ecclesie, ib. num. 57. 102

Pensio quoad ætatem.

1 Pensio minori septennio reservari non potest sine dispensatione Apostolica in cap. Cum in cunctis, n. 98. & 100. de elect. 230
 1 Pensio de jure communi est quid merè temporale nihil habens spiritualitatis annexum, & reservari potest etiam